

спорѣдъ както и трѣбва да бжде, а другъ ще ходи между народа да казва: „не давайте, бе братия; какви сж тѣзи террори и угнетявания“. А че народнитѣ работи щѣли да пострадатъ отъ такива глупави и несправедливи постѣпки, това заслѣпенийтъ противникъ не иска да знае.

Този видъ партизанства и противодѣйствиа сж същинелни за всѣкое общество и за всѣкоя държава. Както казахми по-горѣ, тѣзи криворазбрани и инатски партизанства ужасно сж повреждали нашия народъ въ минжлото, тѣ го повреждатъ и днесъ. Тѣзи лоша зараза ся явява въ всичкитѣ ни дѣла, дори и въ църквата. Въ много случаи даже Евангелската сила, Божията благодать, не е била въ състояние да промѣни този лошъ порокъ. „Гръцитѣ разваля салтаната, а Българитѣ ината“, казва една поговорка. Съпротивлението, което ся даде, както на първото Българско министерство тѣй и на другитѣ послѣ него, добръ пояснява дѣйствиата на тѣзи лоша страсть. Първо Българско министерство слѣдъ петстотинѣ години! Какъ трѣбваше да ся гледа на него? То не бѣше безъ погрѣшки, но то не ся критикуваше съ цѣлъ да ся поправи, но съ цѣлъ да падне. Минжлото ся е вече минжло, но пакъ може да ся каже, че ако голѣма часть отъ състава на онова първо министерство бѣ продължавало и до днесъ да ръководи държавнитѣ ни дѣла, то състоянието на отечеството ни би било, може би, сега много по утѣшително и по славно, стига само онова министерство да бѣ ся съвѣтвало и прѣдпазвало, а не събаряло. Но що да ся прави като бѣ ся случило Дѣянъ да е министръ, а не Стоянъ. Послѣ България видѣ нѣколко министерства, ту отъ едната партия, ту отъ другата, но въобще все сжщия духъ на противодѣствие и събаряние ся е проявявалъ у противницитѣ, или отъ желание да зематъ властѣта въ свои ръцѣ, или просто отъ злобна ненависть.

2. Другъ недостатъкъ у насъ е този, дѣто сми много готови да опозорявами единъ другиго. Не само че